

Metoda NDT- Bobath

Metoda NDT-Bobath została stworzona w latach 40 XXw. przez Bertę i Karla Bobath. W Polsce Metoda NDT-Bobath stosowana jest z powodzeniem dla wcześniaków, niemowląt i dzieci starszych z zespołami neurologicznymi, ortopedycznymi, genetycznymi oraz prezentującymi opóźnienia w rozwoju. Usprawnianie według Metody NDT-Bobath ma pomóc dziecku we wszechstronnym rozwoju tak, aby mogło uzyskać niezależność w życiu i wykorzystać swe możliwości na tyle, na ile pozwala istniejące uszkodzenie Ośrodkowego Układu Nerwowego. Charakterystyczną cechą metody NDT jest stosowanie dużej liczby odruchów, ułatwienie ruchów i rozwojowy charakter ćwiczeń dostosowanych do możliwości dziecka. Terapeuta pomaga w wykonywaniu poszczególnych ćwiczeń – co pozwala na jednoczesne przyswajanie pożądaných i hamowanie niepożądanych elementów ruchowych. Poprzez prawidłowe ułożenie dziecka oraz ustawienie punktów kluczowych, tj.: głowy, szyi, obręczy barkowej i obręczy biodrowej, uzyskujemy prawidłowy rozkład napięcia mięśni. Odpowiednie poruszanie punktów kluczowych umożliwia dziecku wykonanie ruchu i samodzielną zmianę pozycji. W trakcie ćwiczeń następuje wyzwolenie prawidłowych odruchów postawy i samodzielne ich wykorzystanie przez dziecko. Dzięki wspomaganie jednej ze stref dziecka wyzwalają się jednocześnie ruchy czynne w innej strefie, a częsta zmiana tych stref pozwala uzyskać ruchy czynne w różnych częściach ciała w zależności od potrzeb. Najistotniejsze w metodzie NDT–Bobath jest zdobywane doświadczenie sensomotoryczne, dzięki któremu dziecko poznaje własne ciało i uczy się posługiwać nim w sposób prawidłowy.